

delse med indgåelse af ægteskab her i landet, er det samtidig også vanskeligt præcist at identificere de aldersgrupper, som typisk udsættes for tvang.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at jo ældre man er, desto bedre kan man modstå et pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod sin vilje.

Den foreslåede aldersgrænse på 24 år i forbindelse med ægtefællesammenføring er fastsat ud fra en antagelse om, at unge i alderen 18-24 år normalt vil gennemgå en betydelig personlig udvikling – bl.a. i forbindelse med uddannelsesforløb – som vil kunne bidrage til at sætte dem i stand til at frigøre sig fra et eventuelt pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod deres vilje.

Det kan i øvrigt oplyses, at det ved satspuljeforliget i 2002 – som led i en samlet, styrket indsats over for særligt udsatte flygtninge- og indvandrergupper med voksende problemer – bl.a. er besluttet at iværksætte en undersøgelse af par-dannelsesmønstre blandt etniske minoriteter. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål nr. 75.

Spørgsmål 77:

Vil regeringen komme med andre initiativer for at bekæmpe tvangsægteskaber og samtidig sikre unges ret til selv at vælge deres egen ægtefælle – for eksempel ved at gøre etniske konsulentteam, der kan mægle i konflikter, obligatoriske i kommuner og kommunesamarbejder eller sikre midler til en oplysningskampagne blandt unge og fædre med en anden etnisk baggrund?

Svar:

Regeringen ønsker at styrke indsatsen for at bekæmpe tvangsægteskaber. Det danske samfund skal ikke tolerere, at unge i Danmark presses til at indgå ægteskaber, som de ikke ønsker.

Regeringens lovforslag indeholder på den baggrund forslag om, at der som udgangspunkt ikke skal kunne gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis en af ægtefællerne er under 24 år. Aldersgrænsen er fastsat ud fra en antagelse om, at unge i alderen 18-24 år normalt vil gennemgå en betydelig personlig udvikling – bl.a. i forbindelse med uddannelsesforløb – som vil kunne bidrage til at sætte dem i stand til at frigø-

re sig fra et eventuelt pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod deres vilje.

Herudover indeholder regeringens integrationsudspil af 5. marts 2002 »På vej mod en ny integrationspolitik« forslag til hjælp til unge, der er udsat for tvangsægteskaber. Det fremgår således af integrationsudspillet, at regeringen vil sikre mulighed for hjælp til unge, der er udsat for pres i forbindelse med indgåelse af ægteskaber, vold i familien eller andet. Indsatsen skal også rettes mod forældrene. Hjælp skal ikke kun ydes fra centre. Der skal også – i samarbejde med indvandrersorganisationer og andre – skabes netværk og drives opsøgende rådgivning af de unges familier. Der skal etableres tilbud om mægling mellem de unge og deres familier. Der skal være mulighed for, at de unge kan tage midlertidigt ophold på krisecentre, ligesom rådgivning og botilbud bør følges op af længerevarende ophold hos værtsfamilier.

Det kan i den forbindelse oplyses, at der ved satspuljeforliget i 2002 blev bevilget 13,5 mio. kr. til en styrket indsats for særligt udsatte flygtninge- og indvandrergupper. Herunder blev der bevilget 8,5 mio. kr. til oprettelsen af et landsdækkende netværk af kvindekrisecentre, hvoraf de 3,2 mio. kr. er reserveret BROEN til drift af et døgntilbud til kvinder med anden etnisk baggrund, der modsætter sig tvangsægteskab, og 1,5 mio. kr. er reserveret til en undersøgelse af par-dannelsesmønstre blandt etniske minoriteter.

Lovforslaget står således ikke alene, men suppleres af en styrket indsats på integrationsområdet.

Spørgsmål 80:

Vil regeringen udvide beskyttelsen af udenlandske kvinder i et voldeligt ægteskab, således at det også tæller ved overvejelsen om, hvorvidt opholdstilladelsen skal inddrages, hvis kvinden udsættes for vold af den danske svigerfamilie?

Svar:

Der ændres ikke med lovforslaget på bestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 6, hvorefter der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt på baggrund af ægtefællesammenføring skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændin-